

— Az nem számít!

— Mért?

— Mert én is. Nagyon. Szerellemmel!

Zoli döbbenetben állt. A lányok szedelőzködtek.

— Úgy? Hát az más. Úgy könnyű! Ha engem is, igazán, számítás, fenntartások nélkül csak egy is szeretne, bujdosnék én az otthonomtól? Annyira kicurikkoltam a haza szélére, s ennél távolabb már merre, hová. Hová! Egész életemben...

Kitágult két szeméből potyogni kezdtek a könnyek.

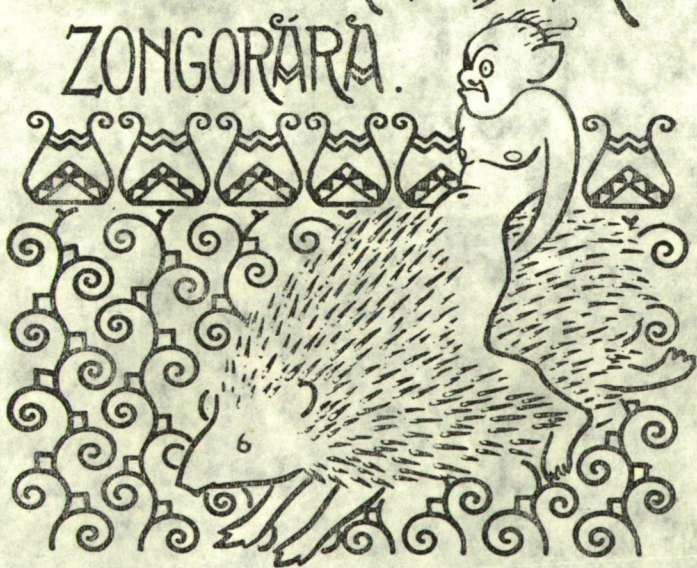
— Szeretnek téged is.

Anyád, asszonyod, két lányod. De itt se bánnak veled valami mostohán, ahogy elnézem.

— Kicsúfolsz?

— Semmi okom.

BARTÓK BÉLA 3 BURLESZK ZONGORÁRA.

RÓZSÁVÖLGYI ÉS TÁRSÁ BUDAPEST.

RODOLFF UJCSÉ BUDAPEST